

Zagotavljanje gozdne reprodukcije

Safeguarding forest reproduction

Iztok WINKLER*, Darij KRAJČIČ**

Izvleček:

Winkler, I., Krajčič, D.: Zagotavljanje gozdne reprodukcije. *Gozdarski vestnik*, št. 1/1998. V slovenščini, s povzetkom v angleščini, cit. lit. 12.

Temeljno odgovornost za gozdno reprodukcijo nosijo lastniki gozdov, država jim pri tem pomaga s strokovnim svetovanjem in materialnimi subvencijami pa tudi z davčnimi olajšavami in oprostitvami. Vrednostni obseg vlaganj v gozdove znaša okoli 15 % vrednosti posekanega lesa, država k temu prispeva iz proračuna okoli 31 %. Realna proračunska sredstva za vlaganja v gozdove so v obdobju 1992-1996 nihala, imela pa so tendenco zmanjševanja, razen v letu 1996. To je negativno vplivalo na skupni fizični obseg vlaganj v gozdove, ki znatno zaostaja za potrebari.

Ključne besede: gozd, reprodukcija, subvencija.

Abstract:

Winkler, I., Krajčič, D.: Safeguarding forest reproduction. *Gozdarski vestnik*, No. 1/1998. In Slovene, with a summary in English, lit. quot. 12.

The basic responsibility for forest reproduction lies with the forest owners, while the state helps them with professional counselling and material subsidies, as well as through various types of tax relief. Investments into the forests amount to approximately 15 % of the value of cut wood, the state contributing approximately 31 % from the national budget. The real budgetary funds allotted to investments into the forests fluctuated in the period from 1992 to 1996, with a downward trend, except for the year 1996. This has had negative repercussions on the total physical extent of investments into the forests, which lag behind the need noticeably.

Key words: forest, reproduction, subvention.

1 UVOD

1 INTRODUCTION

V obdobju skupnega gospodarjenja z družbenimi in zasebnimi gozdovi se je gozdarstvo v reprodukcijskem smislu samofinanciralo, le k razširjeni reprodukciji so nekaj sredstev prispevali porabniki lesa. Prispevek za biološka vlaganja so plačevali vsi lastniki v določenem odstotku vrednosti prodanega lesa. Sredstva so zbirali območno in porabljali po programu vlaganj, ki je bil določen z gozdnogospodarskimi načrti. Sredstva za razširjeno reprodukcijo so se pretilivala tudi med območji in tako je bil zagotovljen skladnejši razvoj vseh gozdov.

2 GOZDNA REPRODUKCIJA JE INTERES LASTNIKOV GOZDOV IN JAVNI INTERES, LAHKO PA TUDI SKUPNI POSLOVNI INTERES GOZDARSTVA IN PORABNIKOV LESA

2 FOREST REPRODUCTION IS IN BOTH THE FOREST OWNER'S AND PUBLIC INTEREST, AND MAY ALSO BE OF COMMON BUSINESS INTEREST TO FORESTRY AND WOOD USERS

Učinkovito gospodarjenje z gozdovi zahteva stalno reprodukcijo gozdov in njeno stabilno financiranje. Zagotavljamo jo z biološkimi (gojenje in varstvo gozdov) in tehničnimi vlaganji (gradnja in vzdrževanje gozdnih cest) v gozdove. Poleg interesa lastnika gozda, ki pričakuje od svojega gozda predvsem gospodarske koristi, je ohranitev in razvoj vseh gozdov tudi javni interes. Javni interes se nanaša predvsem na trajnost gozdov in njihovih funkcij, zlasti ekoloških in socialnih. Zato je nujno, da k sredstvom za vlaganja v gozdove prispeva

* Prof. dr. I. W., Odddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire Biotehniške fakultete, Večna pot 83, 1000 Ljubljana, SLO

** Asist. mag. D. K., Odddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire Biotehniške fakultete, Večna pot 83, 1000 Ljubljana, SLO

tudi država kot predstavnik javnega interesa. Porabniki lesa prispevajo za vlaganja v gozdove v okviru tržne cene gozdnih lesnih sortimentov, lahko pa imajo tudi poseben poslovni interes za vlaganja v gozdove, da si zagotovijo stabilnejšo oskrbo z lesom nasploh, zlasti pa stabilno oskrbo s posebej kakovostnimi sortimenti.

3 SKRBJ ZA GOZDNO REPRODUKCIJO JE PREDVSEM LASTNIKOVA, DRŽAVA MU PRI TEM POMAGA

3 OWNERS ARE RESPONSIBLE FOR FOREST REPRODUCTION, WITH STATE ASSISTANCE

S spremembo zakona o gozdovih leta 1993 je bil sistem odgovornosti in zagotavljanja sredstev za gozdno reprodukcijo povsem spremenjen. Temeljno odgovornost za gozdno reprodukcijo ima lastnik gozda sam, država pa mu pri tem pomaga. Vzajemnost velja samo še pri vzdrževanju gozdnih cest, za kar vsi lastniki gozdov plačujejo prispevek po enotni stopnji, na posamezne občine pa se zbrana sredstva delijo po posebnih merilih.

Država se je z zakonom o gozdovih (1993) in na njegovi podlagi izdani odredbi o financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove iz sredstev proračuna RS (1994) obvezala, da bo v nekaterih primerih kriła vse (npr. gojitvena dela v varovalnih gozdovih), v nekaterih pa del stroškov vlaganj v gozdove.

Državni gozdovi ostajajo glede vlaganj v gozdove na samofinanciranju, razen pri vzdrževanju gozdnih cest in varstvu gozdov. Z zakonom o gozdovih pa je določeno, da se sredstva za gojitvena in varstvena dela v gozdovih, ki so lahko predmet denacionalizacije, do pravnomočnosti akta o denacionalizaciji zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

Razlogi za subvencije iz državnega proračuna za vlaganja v gozdove so:

- javni interes za ohranitev in razvoj gozdov,
- materialne koristi gozda, ki jih lahko uživamo vsi, ne samo lastniki gozdov,
- interes države, da iz gospodarsko-političnih razlogov pomaga določenim skupinam lastnikov gozdov.

Navedenim razlogom sledijo tudi kriteriji za subvencioniranje, kot so uveljavljeni v sedaj veljavnih predpisih. Višina subvencije je odvisna od vrste del, poudarjenosti ekoloških in socialnih funkcij gozda, socialnoekonomskega statusa lastnika in velikosti njegove gozdne posesti (WINKLER 1996).

4 SKUPNI OBSEG VLAGANJ V GOZDOVE IN PRISPEVEK DRŽAVE PRI NJIHOVEM ZAGOTAVLJANJU

4 TOTAL INVESTMENTS INTO FORESTS AND THE STATE'S SHARE IN SAFEGUARDING THEM

Po letu 1990 statistično spremljamo le še fizični obseg vlaganj v gozdove in vrednostni prispevek države za ta vlaganja. Seveda pa je pomembno vedeti tudi, kolikšna je skupna vrednost vseh vlaganj v gozdove. Izračun, ki upošteva ovrednoten obseg opravljenih dni gojitvenih in varstvenih del ter ustrezen delež materialnih stroškov in višino dnine za lastnike gozdov po ustaljeni metodologiji (WINKLER 1996), kaže, da je v letu 1996 skupna vrednost vseh vlaganj v gozdove znašala okoli 2,2 milijarde tolarjev oziroma 1.980 SIT/ha. Pri skupni sečnji okoli 2,3 mio m³ in povprečni prodajni ceni lesa 6.500 SIT/m³, znašajo vsa vlaganja v gozdove okoli 15 % prodajne vrednosti posekanega lesa.

V letu 1996 je odpadlo na biološka vlaganja 61 % vseh vlaganj v gozdove, na tehnična pa 39 %. Največji vrednostni delež (39 %) odpade na vzdrževanje gozdnih cest, sledijo pa vlaganja v varstvo gozdov (28 %). Delež sofinanciranja

iz državnega proračuna znaša pri vseh vlaganjih 31 %, pri obnovi gozdov 31 %, pri negi gozdov 25 % in pri varstvu gozdov 37 %. Pri tehničnih vlaganjih v gozdove je delež sredstev iz državnega proračuna 30 %, v celoti za vzdrževanje gozdnih cest.

Vrsta vlaganj Sort of investment	Viri financiranja / Means of Financing			
	Lastnik Owner	Država (proračun) State (budget)	Drugi Other	Skupaj Total
Obnova gozdov* Regeneration*	184.474	81.614		266.088
Nega gozdov Forest tending	332.532	108.659		441.191
Varstvo gozdov Forest protection	380.486	215.231		595.717
Protipožarna zaščita na Krasu Fire prevention in the Karst region		8.645		8.645
Druga biološka vlaganja Other biological investments		12.376		12.376
Gradnja gozdnih cest Construction of forest roads	3.000			3.000
Vzdrževanje gozdnih cest Maintenance of forest roads	454.676	253.907	140.403	848.986
Državni gozdovi State-owned forests	815.101	289.435	2.290	1,106.826
Zasebni gozdovi Private forests	528.203	369.976	138.113	1,036.292
Drugi gozdovi Other forests	11.864			11.864
Vlaganja, ki niso vezana na sektor lastništva gozda Investments which are not linked to a forest ownership sector		21.021		21.021
Skupaj / Total	1,355.168	680.432	140.403	2,176.003

Preglednica 1: Ocena vseh vlaganj v gozdove v letu 1996 v 000 SIT
Table 1: Assessment of all Investments into Forests in 1996 in thousand SIT

*S sanacijo pogorišča Renče

* through renovation of the fire-damaged Renče area

Pri vlaganjih v državne gozdove je delež sofinanciranja iz proračunskih sredstev 26 %, pri vlaganjih v zasebne gozdove pa 36 %.

Realna proračunska sredstva za vlaganja v gozdove so v petletnem obdobju 1992-1996 nihala, imela pa so tendenco zmanjševanja, razen leta 1996, ko so se sredstva realno povečala, predvsem zaradi močno povečanih sredstev za varstvo gozdov in deloma zaradi povečanih sredstev za vzdrževanje gozdnih cest. Na večji padec realnih sredstev za vlaganja v gozdove zaviralno vplivajo predvsem povečana sredstva za varstvo gozdov, ki so bila v teh letih nenormalno visoka zaradi zaporednih izrednih naravnih dogodkov (podlubniki, snegolom, žledolom). Stroški varstva gozdov pa v ekonomskem smislu niso pravo vlaganje, ampak tekoči proizvodni stroški, ki zagotavljajo redno vzdrževanje obstoječega stanja gozdov. Brez teh ukrepov bi se stanje gozdov bistveno poslabšalo, vendar pa z njimi samo ohranjamo ali saniramo dejansko stanje.

Sedanji trendi pravih vlaganj v gozdove so v nasprotju z usmeritvami Programa razvoja gozdov v Sloveniji iz leta 1996 (npr. glede povečevanja

izkoriščenosti proizvodnega potenciala gozdnih rastišč, izboljšanja kakovosti gozdnih sestojev, intenziviranja nege z redčenji itd.). Z ekonomskega in narodnogospodarskega vidika je najbolj zaskrbljujoč prav padec vlaganj v nego gozdov, ker s tem ne nadaljujemo vlaganj, ki smo jih iniciirali z obnovo gozda. Tako npr. mladije ostaja neobžeto, gošča nečiščena, letvenjak neredčen itd.

Proračunska sredstva za biološka vlaganja v gozdove (obnova, nega in varstvo gozdov) na enoto površine so po sektorjih lastništva v zadnjih petih

	1992	1993	1994	1995	1996
Obnova gozdov v 000 SIT <i>Regeneration of forests in SIT 1000</i>	80.211	45.820	44.404	57.674	34.569
Indeks / Index	100	57	55	72	43
Sanacija pogorišča Renče v 000 SIT <i>Renovation of the fire-damaged Renče area in thousand SIT</i>				25.012	47.045
Nega gozdov v 000 SIT <i>Forest tending in thousand SIT</i>	196.778	148.435	134.074	129.205	108.659
Indeks / Index	100	75	68	66	55
Varstvo gozdov v 000 SIT* <i>Forest protection in thousand SIT*</i>	69.382	153.944	150.235	148.077	223.876
Indeks / Index	100	222	217	213	323
Vzdrževanje cest v 000 SIT <i>Maintenance of streets in thousand SIT</i>	218.694	188.145	174.527	168.867	253.907
Indeks / Index	100	86	80	77	116
Vzdrževanje življ. okolja živali v 000 SIT <i>Maintenance of animal habitat in thousand SIT</i>				9.737	8.549
Semenarska in drevesn. dejavnost v 000 SIT <i>Seedtrade and tree nursery in thousand SIT</i>				4.277	3.827
Skupaj v 000 SIT / Total in thousand SIT	565.065	536.344	503.240	542.846	680.432
Indeks / Index	100	95	89	96	120

* Upoštevana so tudi sredstva za protipožarno zaščito na Krasu

* Including funds for fire prevention in the Karst region

letih ustaljena, vendar spet na račun varstva gozdov. Zanimivo je, da država na enoto površine prispeva iz proračuna za vlaganja v državne gozdove celo nekaj več kot pa za vlaganja v zasebne. Razlog za to je dejstvo, da država v celoti financira gojitvena in varstvena dela v gozdovih, ki so predmet denacionalizacije.

5 RAZPRAVA IN SKLEP

5. DISCUSSION AND CONCLUSION

Postavljeni sistem financiranja gozdne reprodukcije je v temeljih dober, deluje pa lahko s pogojem, da se lastniki gozdov zavedajo pomena trajne reprodukcije svojih gozdov in so pripravljeni za to vlagati svoja sredstva, država pa mora nameniti za subvencioniranje stroškov vlaganj dovolj proračunskih sredstev. Že ob sprejemu programa razvoja gozdov je bilo predvideno, da bomo zadostno raven proračunskih sredstev za vlaganja v gozdove dosegli šele leta 2000. Sedanja dinamika proračunskih sredstev za vlaganja v gozdove zaenkrat tega še ne obeta. Ker so vlaganja v gozdove vezana na pravico lastnika, da dobi subvencijo, je razumljivo, da javna gozdarska služba z odločbo predpíše lastniku le tak obseg del, za katerega mu lahko zagotovi subvencijo, razen izjemoma, ko gre za nujna varstvena in podobna dela. Nezadostna sredstva za subvencije za vlaganja v gozdove tudi prispevajo, da lastniki ne opravijo z načrti predvidenih del in gojitvena dela že ogromno zaostajajo za načrtovanimi. To se mora poznati tudi v

Preglednica 2: Poraba proračunskih sredstev za vlaganja v gozdove po stalnih cenah 1996

Table 2. Use of Budgetary Funds for Investments into Forests according to the fixed prices in 1996

gozdovih. Javna gozdarska služba omejena sredstva razporeja po svojih programih, upamo samo lahko, da so izbrana res najnujnejša dela.

Če se temu pridruži še zapleten sistem obračunavanja in neredno izplačilo subvencij, so posledice za gozdarstvo negativne. Takšno stanje privede tudi do kompromitiranja stroke kot celote in do konflikta predvsem med lastnikom gozda in revimim gozdarjem. Ker javna gozdarska služba ne more predvideti,

	1992	1993	1994	1995	1996
Zas. Gozdovi / Private forests skupaj SIT / Total in SIT	208.361	192.813	191.057	207.427	238.248
SIT na ha / SIT per ha	303	272	262	283	324
Indeks / Index	100	90	87	94	107
Držav. gozdovi / State-owned forests skupaj SIT / Total in SIT	138.011	155.386	137.656	117.768	120.211
SIT na ha / SIT per ha	347	408	376	322	331
Indeks / Index	100	118	108	93	95
Skupaj* / Total* v 000 SIT / in thousand SIT	346.371	348.199	328.713	325.196	358.459
SIT na ha / SIT per ha	319	319	300	296	326
Indeks / Index	100	100	94	93	102

Preglednica 3: Biološka vlaganja v gozdove iz proračunskih sredstev po sektorjih lastništva po stalnih cenah leta 1996

Table 3: Biological Investments into Forests from Budgetary Funds according to Ownership Sectors according to fixed prices in the year 1996

* Brez stroškov protipožarne zaščite na Krasu in sanacije pogorišča Renče

* Excluding costs for fire prevention in the Karst region as well as the restoration of the fire-damaged Renče region

koliko sredstev bo imela na razpolago za subvencije, ne more vlaganj realno načrtovati.

Med možnimi ugovori na sam sistem subvencioniranja bi se lahko omejili na dva:

Ali je v skladu z razlogi za subvencioniranje vlaganj v gozdove, da lastniki, ki imajo več kot 100 ha gozdov, ne dobijo subvencije? Če pustimo ob strani dejstvo, da bomo morali to določbo popraviti ob vstopu v Evropsko unijo, ker ni v skladu z njenimi smericami, se postavlja vprašanje, zakaj omejevati površino, saj tudi gozdovi na večji posesti nudijo koristi, ki jih uživamo vsi. Če je razlog za omejitve povsem ekonomske narave, da namreč taka posest lahko deluje kot samostojni gozdarski obrat, ki se mora samofinancirati, potem je treba take površine preučiti ustrezno velikosti. Danes je že jasno, da ne more biti manjša od 200-250 ha (WINKLER 1995). Tudi ugovor, da dobijo lastniki večjih gozdnih površin državno pomoč predvsem preko davčnih olajšav, drži samo teoretično. Davki od gozdov so zazdaj tako majhni, da davčne olajšave nimajo pomembne ekonomske vloge.

Lastniki gozdov seveda pričakujejo, da bo delež sofinanciranja bistveno večji kot doslej. Taka pričakovanja so razumljiva, vendar pa zunaj moči gozdarske stroke in so odvisna od pripravljenosti in sposobnosti države, da za povečan obseg vlaganj v gozdove zagotovi dodatna sredstva.

V nastalih razmerah bi morali hitro poiskati učinkovite rešitve. Težko je pričakovati, da bo država nenadoma zagotovila bistveno več denarja za gozdarske subvencije, vsaj spomniti pa bi jo bilo treba na njene obveznosti. Če tega ni mogoče zagotoviti, je treba spremeniti odvisnost med obveznostjo izvedbe del in subvencijo oziroma prilagoditi višino subvencij realnim možnostim. Lastniki pa bodo morali v okviru svoje odgovornosti za celotno gospodarjenje s svojimi gozdovi vračati več denarja, ustvarjenega s prodajo lesa, v gozdove. Tisti, ki tega ne zmore, pa naj razmisli, ali je še lastnik gozda, ali pa ga ta lastnina preveč obremenjuje. Razmisliti bi kazalo tudi o nekaterih izkušnjah v drugih državah, npr. na Norveškem, kjer lastniki vsako leto plačujejo v poseben

sklad določena namenska sredstva za vlaganja v gozdove. Ta sredstva ostanejo njihova, obračunajo pa se skupaj s subvencijo, ki določena dela v gozdovih dejansko opravijo. Tako so zainteresirani, da se dela v gozdovih opravljajo sprti in ne pustijo, da njihov denar brezobrestno leži na kontu v skladu.

V prihodnje bo morala država bolj vzpodbujati tudi druga vlaganja, predvsem v nego gozdov, ker ta predstavlja nadaljevanje že začelih vlaganj. Če jih ne nadaljujemo, so prejšnja izničena. Dobro postavljen sistem subvencij bo pri nizki ravni zainteresiranosti povprečnega slovenskega lastnika za delo v gozdu izničen, če ne bo zadosti pokrit z državnimi subvencijami.

POVZETEK

V obdobju skupnega gospodarjenja z družbenimi in zasebnimi gozdovi se je gozdarstvo v reprodukcijskem smislu samofinansiralo, le k razširjeni reprodukciji so nekaj sredstev prispevali porabniki lesa. Prispevek za biološka vlaganja so plačevali vsi lastniki v določenem deležu vrednosti prodanega lesa. Sredstva so zbirali območno in porabljali po programu vlaganj, ki je bil določen v gozdnogospodarskih načrtih. Sredstva za razširjeno reprodukcijo so se prelivala tudi med območji in tako je bil tudi zagotovljen skladnejši razvoj vseh gozdov.

S spremembo zakona o gozdovih leta 1993 (dejansko pa že leta 1991) je bil sistem odgovornosti in zagotavljanja sredstev za gozdno reprodukcijo povsem spremenjen. Temeljno odgovornost za gozdno reprodukcijo ima lastnik gozda sam, država pa mu pri tem pomaga. Vzajemnost velja samo še pri vzdrževanju gozdnih cest, za kar vsi lastniki gozdov plačujejo prispevek po enotni stopnji, na posamezne občine pa se zbrana sredstva delijo po posebnih merilih.

Država se je z zakonom o gozdovih in na njegovi podlagi izdani uredbi obvezala, da bo v nekaterih primerih krila vse (npr. gojitvena dela v varovalnih gozdovih in podobno), v nekaterih pa del stroškov vlaganj v gozdove, pri čemer je višina njenega deleža odvisna od vrste del, od poudarjenosti ekoloških in socialnih funkcij gozda, socialnoekonomskega položaja lastnika ter velikosti gozdne posesti.

Državni gozdovi ostajajo glede reprodukcije na samofinanciranju, razen pri vzdrževanju gozdnih cest in varstvu gozdov. Sistem gozdne reprodukcije je teoretično razmeroma dobro postavljen, deluje pa lahko, če namenja država za vlaganja v gozdove dovolj sredstev. Že ob sprejemu programa razvoja gozdov je bilo predvideno, da bomo zadostno raven proračunskih sredstev za vlaganja v gozdove dosegli šele leta 2000. Sedanja dinamika proračunskih sredstev za vlaganja v gozdove zdaj tega še ne zagotavlja. Ker so vlaganja v gozdove vezana na pravico lastnika, da dobi subvencijo, je razumljivo, da javna gozdarska služba z odločbo predpiše lastniku le tak obseg del, za katera mu lahko zagotovi subvencijo, razen izjemoma, ko gre za nujna varstvena dela. Zato lastniki ne opravijo načrtovanih del in gojitvena dela je že ogromno zastajajo. V obdobju 1993-1996 smo v gozdovih opravili le okoli 45 % predvidenih del pri obnovi gozdov in manj kot 40 % negovalnih del. To se mora poznati tudi v gozdovih. Javna gozdarska služba razporeja omejena sredstva po svojih programih, upamo samo lahko, da so izbrana res najnujnejša dela.

Vrednostni obseg vlaganj v gozdove znaša okoli 2.015 SIT/ha oziroma okoli 15 % vrednosti posekanega lesa, delež sofinanciranja iz državnega proračuna pa okoli 31 %. Proračunska sredstva za vlaganja v gozdove se realno zmanjšujejo, razen za varstvo gozdov.

V nastalih razmerah bi morali hitro poiskati učinkovite rešitve. Težko je pričakovati, da bo država nenadoma zagotovila bistveno več denarja za gozdarske subvencije, vsaj spomniti pa bi jo bilo treba na njene obveznosti. Če tega ni mogoče zagotoviti, je treba spremeniti odvisnost med obveznostjo izvedbe del in subvencijo oziroma prilagoditi višino subvencij realnim možnostim. Lastniki pa bodo morali v okviru svoje odgovornosti za celotno gospodarjenje s svojimi gozdovi vračati več denarja, ustvarjenega s prodajo lesa, v gozdove.

SAFEGUARDING FOREST REPRODUCTION

Summary

In the period of common forest management in public-owned and private forests, a normal level of wood reproduction has allowed forestry to operate on a self-supporting basis. For a higher reproduction level, however, some funds had to be contributed by wood users. A contribution to biological investments was paid by every forest owner according to the value of sold wood. The funds were collected regionally, and

used according to the investment programme established in the forestry plans. For a large-scale reproduction, funds were also transferred between regions, which enabled a more harmonised development of the forests.

With the change of the Forest Act in 1993 (with a factual implementation as soon as 1991), the system of responsibilities and securing funds for forest regeneration underwent radical change. The fundamental responsibility for forest regeneration now lies with the forest owners themselves, while the state lends them a helping hand. Today a division of responsibilities only applies to the maintenance of forest paths, for which all forest owners pay a contribution according to a unified rate, and the collected funds are shared out among the individual municipalities according to special principles.

With the adoption of the Forest Act and the decree issued on its basis, the Slovenian state has, in certain cases, obliged itself to cover all costs (e.g. for cultivation work in barrier woodland, forests for protection against avalanches, etc.). In other cases, part of the costs for investments into the forests are covered by the state, depending on the type of work, on the ecological and social function of a particular forest, on the owner's socio-economic situation, as well as on the sheer size of the forest property.

As for wood reproduction, the state-owned forests remain self-supporting. This does not hold true for the maintenance of forest roads and forest protection.

The established system of forest regeneration stands on sound theoretical grounds, but is not operative unless the state provides sufficient funds to be invested in the forests. As early as the adoption of the forest development programme, it was anticipated that a sufficient level of budgetary funds for investments into the forests would not be reached until the year 2000. For the time being, the dynamic of budgetary funds for investments into the forests does not safeguard a sufficient level. As investments into the forest are connected to the owners' right to receive subsidies, the Public Forest Service can, for obvious reasons, dictate to forest owners only the extent of works for which it can guarantee subsidies, except in special cases, where protective or similar work must be done urgently. As a consequence, forest owners do not perform the works anticipated by the plans, and now, there is an immense lag of cultivation work. In the period from 1993 to 1996, a mere 45 % of planned forest work was performed at the regeneration of forests, and less than 40 % of planned tending work. This affects the forests. The Public Forest Service distributes the limited funds among its programmes, and, hopefully, selects the most pressing works.

The value of investments in the forests amounts to approximately SIT 2,015 per ha, i.e. an approximate 15 % of the cut wood's value, while the share of co-financing by the state is of the order of approximately 31 %. In real terms, the budgetary funds for investments into the forests are decreasing, except into forest protection.

In the present situation, we should find efficient solutions quickly. We must not expect the state to suddenly provide a substantial increase in funds for forest subsidies. However, the state must be reminded of the obligations it has taken on. If this cannot be reached, the relationship of dependence between the obligation of performing works and subsidies has to be changed, or the subsidies have to be adapted to the existing possibilities. The owners, in their turn, must, in the framework of their responsibility for the entire forestry in their woods, reinvest more money which they have produced with selling wood, back into the forests.

6 VIRI

- WINKLER, I. in sod., 1998. Zagotavljanje sredstev za gozdno reprodukcijo. - Strokovna in znanstvena dela, 98, Ljubljana, BG Gozd. in Les. IGLG, 187 s.
- WINKLER, I. 1995. Določitev povprečne gozdne površine, ki zagotavlja povprečno socialno varnost lastniku oz. njegovi družini. - Ekspertiza, Ljubljana, BF Gozd., 3 s.
- WINKLER, I., 1996. Gospodarjenje z zasebnimi gozdovi. - Ljubljana, BF Gozd., 129+28 s.
- WINKLER, I., 1996. Stroški gozdnega dela v letu 1996. - Ekspertiza, BF Gozd., 5 s.
- Program razvoja gozdov v Sloveniji. - Ur.l. RS št. 14-1632/96.
- Odredba o financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove iz sredstev proračuna RS. - Ur.l. RS št. 58-2065/94, spr. št. 19-879/95 in št. 22-1235/96.
- Zaključni račun o izvršitvi proračuna RS za leto 1992. - Ur.l. RS št. 4-321-95.
- Zaključni račun o izvršitvi proračuna RS za leto 1993. - Ur.l. RS št. 4-322/95.
- Predlog zaključnega računa RS za leto 1994. - Poročevalec DZ RS št. 21, 1995, 37.
- Proračun za leto 1995. - Ur.l. RS št. 40-1922/95.
- Predlog proračuna za leto 1997. - Poročevalec DZ RS št. 23, 1997, 41.
- Poročilo Zavoda za gozdove Slovenije za leto 1996.